

λακιρντί

λακιρντί κ. **λακριντί, το**, άκλ. ουσ. [<τουρκ. lakirdi], φλύαρη συζήτηση, φλύαρη κουβέντα, η φλυαρία: «μην του απευθύνεις το λόγο, γιατί θα σε πάρει κεφάλι με το λακιρντί του || σταμάτα αυτό το λακιρντί, ρε παιδάκι μου, γιατί με πόνεσε το κεφάλι μου!». (Λαϊκό τραγούδι: *το σκότος και η φυλακή είναι μεγάλο λακριντί*).

- *κάνω λακιρντί*, κουβεντιάζω με κάποιον μόνο και μόνο για να περάσει η ώρα μου, φλυαρώ: «είχαμε καιρό μπροστά μας κι αρχίσαμε να κάνουμε λακιρντί».

- *μπρακ λακιρντί*, (στη γλώσσα της αργκό) πάψε, μη λες τίποτα, άσε τα λόγια, γιατί είναι περιττά: «μπρακ λακιρντί, γιατί μας τα 'κανες μπαρντάκια!».

- *πιάνω λακιρντί* ή *πιάνω το λακιρντί*, κουβεντιάζω με κάποιον επί πολλή ώρα, φλυαρώ: «είχαμε καιρό να τα πούμε, γι' αυτό, μόλις συναντηθήκαμε, πιάσαμε το λακιρντί».

- *την πιάνω στο λακιρντί*, πιάνω μια γυναίκα στην κουβέντα με σκοπό να την πείσω να δημιουργήσει ερωτικές σχέσεις μαζί μου: «τη στρίμωξε στη γωνία και την έπιασε στο λακιρντί».

- *τον πιάνω στο λακιρντί*, πιάνω κάποιον στην κουβέντα για να τον πείσω να με βοηθήσει ή για να πετύχω κάποιον σκοπό μου: «τον έπιασε στο λακιρντί και δεν τον άφηνε να φύγει, μέχρι που του πήρε τα δανεικά που χρειαζόταν».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας